

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Всяка сутрин тя изпращаше баща си на работа с усмивка.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

Една лятна сутрин на 6 август, малък, черен, кръгъл обект падна върху родния град на Кеі, Хирошима.

"Какво ли е това?", казаха онези, които погледнаха към небето.

"KABOOM!!"

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

За нула време се чу експлозия с грохот, който отекна по целия свят, и внезапно се появи огромен гъбообразен облак, покриващ целия град.

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

В един миг целият град изчезна. Къщи, училища и болници изчезнаха безследно. Беше хвърлена ужасяваща бомба, ядрено оръжие.

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved. And Kei never saw her family again.

По чудо Кеі остана невредим, но видя други хора с изгорели тела да плуват в реката. Също така, хора, които са били изгорени, дошли при Кеі и казали: "Вода... вода, моля..." Тези хора не бяха спасени. И Кеі никога повече не видя семейството си.

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Едно ядрено оръжие отне живота на повече от 100 000 души. Нещо повече, черният дъжд, който падна след експлозията от ядреното оръжие, доведе до много сериозни заболявания за много повече хора.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

В крайна сметка войната приключи и Кеі стана стара жена.

Град Хирошима се възстанови и е също толкова красив, колкото е бил. Трудно е да се повярва, че върху този град е било хвърлено ядрено оръжие.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

And yet, even on sunny days, Kei mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

8

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Сега Кеі споделя своя опит с ужаса на ядрените оръжия с хора по целия свят, защото използването на такива оръжия може да доведе до смъртта на много повече хора.

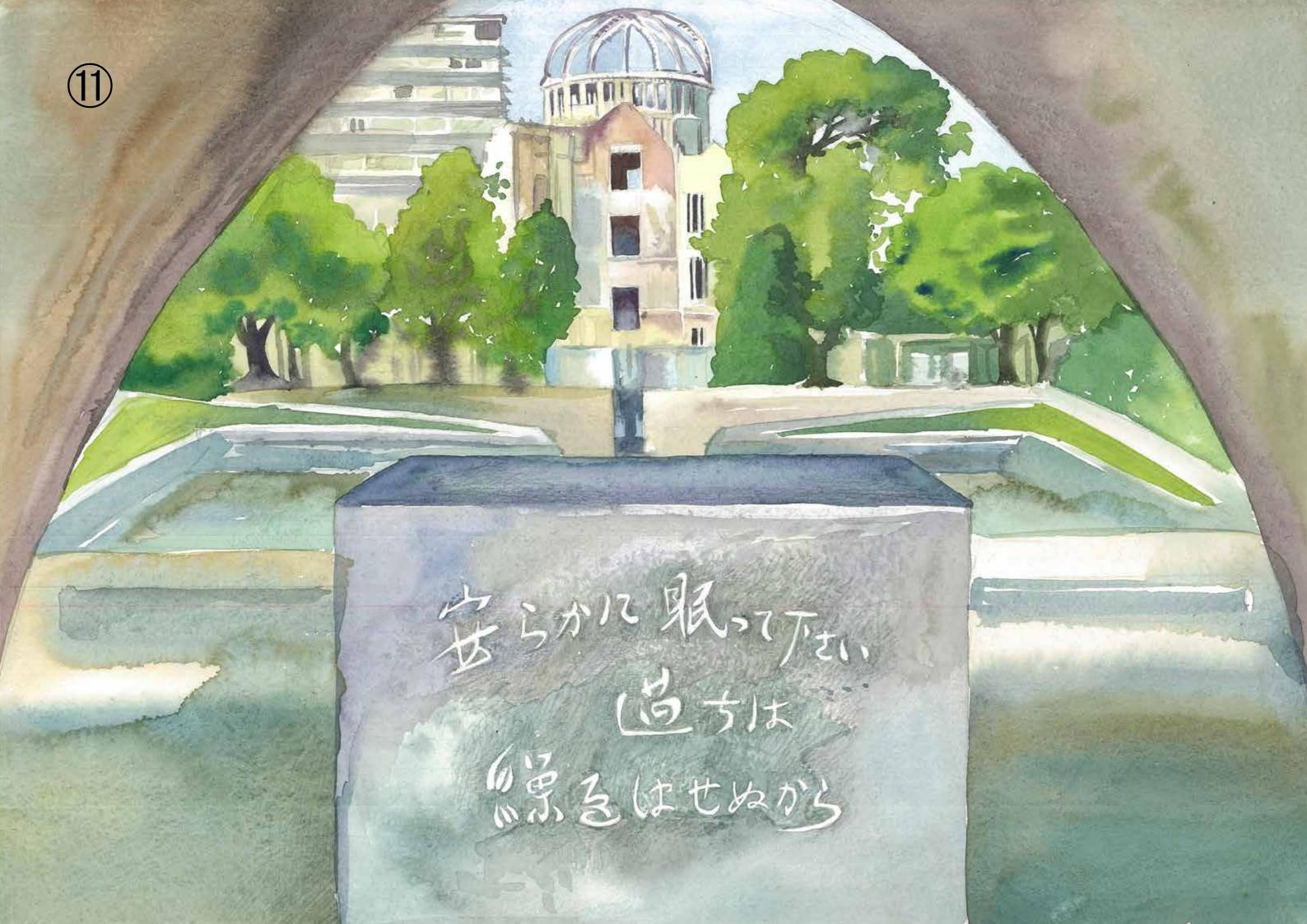

Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Кеі има само едно желание: Ядрените оръжия никога повече да не бъдат използвани.

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

Нека всички хора по света най-накрая познаят мир и щастие.

Краят.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"Облакът, който няма да изчезне историята на Кеі"

Днес бих искал да поговоря за едно момиче на име Kei.

Тя беше само на 8 години и живееше в Япония по време на война.